

чатъ да ъх просѣвать, да го осмивать и да се радвать, че другъ согрѣшилъ. Многожъ, кога не могатъ да открижтъ никакъвъ порокъ за другото, лъжатъ и измышлявать отъ себе си разны пороцы за чловѣка, които той никогы не е ималъ, и просѣвать ги. Кога, напротивъ, съгледать у другото нѣкое прѣимущество, пазять ся съ голѣмо вниманіе да не проговорѣжтъ за него, и ако го други споменувать, тѣ раджтъ да го умалявать, или да го прѣиначатъ, та да ся покаже добро-то дѣло, като порокъ. Слѣдователно, дѣца мои, какъ ви ся виджтъ тѣя чловѣцы?

„О! лоши сж такыва чловѣцы,“ извикахъ дѣца-та.

Истинж сж лоши, отговори старецъ-тъ, а още и безумны, ако и да ся показвать отъ другж странж много хытры. Зачтото они съ тѣхный лошавъ нравъ достигать да станжтъ ненавистны отъ всѣкого, та никакой вече не ще да има съ нихъ сношеніе, зачтото никакой не иска да го хульжтъ и да го прѣзирать. От-това клеветникъ-тъ нѣма никога истиненъ пріятель; нему сж пріатели само оныя чловѣцы, които сами, както и онъ, обычатъ да хульжтъ. Доклѣ сж наедно такыва чловѣцы, колко ся показвать пріатели единъ другому и колко лошо говоржтъ по между си за оныя, които не сж тамъ! но чтомъ ся раздѣльжтъ,